

disse tilfælde står over for alvorlige vanskeligheder og direkte modstand, som i betydelig grad komplicerer forholdene og hæmmer en øjeblikkelig løsning i overensstemmelse med de principper, som De forenede Nationer har bekendt sig til. Det er i lyset af disse betragtninger, at den danske regering, som altid har tillagt princippet om anvendelse af ikke-voldelige midler den allerstørste betydning, har taget sit standpunkt i de konkrete spørgsmål vedrørende Sydrhodesia, Namibia og de portugisiske kolonier.

Med hensyn til Sydrhodesia har vi fordømt den ulovlige uafhængighedserklæring og undertrykkelsesforanstaltninger, der er truffet af det ulovlige styre i Salisbury. Og vi har lige fra begyndelsen anbefalet og arbejdet for, at der af De forenede Nationer blev taget strenge og realistiske forholdsregler til at vælte dette styre med henblik på at opnå Sydrhodesias befrielse på grundlag af selvbestemmelsesret. Denne politik har vi fulgt i vore indlæg og ved vor stemmeafgivning såvel her i Generalforsamlingen som i Sikkerhedsrådet, og vi har gennemført de obligatoriske økonomiske sanktioner, som er blevet iværksat imod det ulovlige styre i Salisbury. Hvad særligt angår den seneste udvikling, har vi bemærket os de gentagne forsikringer, som talsmænd for Storbritanniens regering har givet om, at denne regering stadig bekender sig til de velkendte seks principper, og at det allervigtigste af disse er princippet om, at enhver ordning, der måtte opnås, må være acceptabel for den sydrhodesiske befolkning som helhed.

I spørgsmålet om Namibia har vi støttet resolution 2145, hvorved den 21. Generalforsamling besluttede, at Sydafrikas mandat var ophørt, og at Namibia var underlagt De forenede Nationers direkte ansvar, samt på ny forsikrede, at Namibias befolkning havde en uomstøtelig ret til selvbestemmelse, frihed og uafhængighed. Den danske regerings politik er stadig den samme. For os at se er de principper, der er nedfældet i resolutionen 2145 det eneste grundlag, hvorpå De forenede Nationer konstruktivt kan beskæftige sig med denne sag. Og derfor er det også efter vor mening, på dette grundlag at medlemmerne af vor organisation må danne en enig front, dersom De forenede Nationer skal spille en positiv rolle i den proces, der skal føre til Namibias uafhængig-

hed. I lyset af vor stemmeafgivning i dag på resolutionen om Namibia vil jeg gerne her have lov til at understrege, at den danske regering på ny bekræfter De forenede Nationers ansvar for Namibia og fuldt ud tilslutter sig, at spørgsmålet tages op til indgående drøftelse og behandling i Sikkerhedsrådet, en drøftelse, som alle implicerede bør gå ind i med et åbent blik for, hvorledes formålene i resolution 2145 bedst kan fremmes.

For så vidt angår de portugisiske kolonier kan den danske regering ikke tilslutte sig, at det nugældende system kan siges at hvile på selvbestemmelsesret for befolkningen i de pågældende områder. Det var hovedsagelig i denne sammenhæng, at Danmark stemte for generalforsamlingsresolution 2395 (XXIII) vedrørende spørgsmålet om områder under portugisisk administration. En ny regering er fornylig kommet til magten i Portugal, og vi har bemærket, at denne regering i visse spørgsmål har taget en anden holdning end det tidligere styre. Vi opfordrer indtrængende den nye regering til at tage Portugals kolonipolitik op til fornyet overvejelse. Vi håber, at den vil kunne tage ved lære af andre kolonimagter, således at befolkningen i de portugisiske kolonier kan få mulighed for at udøve deres selvbestemmelsesret i en harmonisk atmosfære.

Skal man bedømme De forenede Nationers muligheder i den videre afkoloniseringsproces er vel tre faktorer af allerstørste vigtighed: Fremsyn, tålmod og sammenhold. Fremsyn, således at vi i det nuværende dystre billede kan se fremtidsmulighederne for os, og således at vi en skønne dag kan medvirke til at omsætte dem i opfyldelsen af vore endelige mål. Tålmod, så sandelig ikke uvirksomhed, men tålmod i ordets virkelige betydning, for vi må forstå, at det kan gå sørgeligt langsomt og blive meget vanskeligt at gøre fremskridt henimod løsningen af de tilbageværende koloniproblemer. Og sammenhold, fordi erfaringen viser, at kun hvis vi står sammen, kan vi på konstruktiv vis give os i kast med de alvorlige kolonispørgsmål, og kun da kan vi håbe på at yde et betydningsfuldt bidrag til den endelige opfyldelse af vort mål: at fjerne enhver rest af kolonisystemet.

I mellemtiden må vi alle gøre vort yderste for at hjælpe de tilbageværende kolonistyrers ofre, som trænger til vor hjælp, og